

Tabel 6.

Priser for en opsat Livrente paa 100 Kr. aarlig; Hævningen at tiltræde i 60 Aars Alderen.

Virkelig syldt Alder ved Indtrædelsen.	Aarlig Præmie indtil Hævnings Tiltrædelse.						Indstud een Gang for alle.					
	Mandsøn.			Kvindesøn.			Mandsøn.			Kvindesøn.		
	Ny Tarif.	Nuværende Tarif.	Procentvis Forsøgelse.	Ny Tarif.	Nuværende Tarif.	Procentvis Forsøgelse.	Ny Tarif.	Nuværende Tarif.	Procentvis Forsøgelse.	Ny Tarif.	Nuværende Tarif.	Procentvis Forsøgelse.
20 Aar ...	Kr. 9. 65	Kr. 8. 57	13	Kr. 11. 19	Kr. 9. 89	13	Kr. 189	Kr. 149	27	Kr. 214	Kr. 167	28
25 — ...	12. 61	11. 41	11	14. 72	13. 26	11	233	188	24	267	214	25
30 — ...	16. 80	15. 47	9	19. 68	18. 05	9	288	237	21	334	275	22
35 — ...	22. 97	21. 52	7	26. 96	25. 16	7	355	300	18	417	351	19
40 — ...	32. 72	31. 14	5	38. 35	36. 37	5	439	380	15	519	447	16
45 — ...	49. 77	48. 12	3	58. 06	55. 92	4	545	484	13	645	570	13
50 — ...	89. 37	83. 89	6	105. 52	96. 64	9	721	624	16	865	730	18
55 — ...	211. 99	196. 10	8	247. 44	222. 82	11	956	824	16	1128	947	19

Tariffberegningen for en Forsikring, som erhverves ved fortsatte Indbetalinger, forudsætter som oftest, at Indbetalingerne ere Præmier, som erlægges med ligefore Beløb og ligefore Tidsmellemrum. Da ved ubestemt opsatte Forsørgelser hverken Indbetalingeres Størrelse eller Mellemrum behøver at være ens, bortfalde de Simplifikationer, som Tariffberegningen ellers yder. Efter de foreslaaede nye Tariffregler ville Beregningerne for disse Forsørgelser blive meget mere sammensatte end hidtil, og for at de skulle blive praktisk brugbare, er det nødvendigt, at der indføres visse Regnelettelser, som ikke fremfalde betydende Forskel i Resultaterne. Dette vil navnlig kunne ske ved, at man for hvert enkelt Aldersaar ved Beregningen erstatter de i Aarets Løb gjorte Indstud med et enkelt, som i den paagældende Alder ækvivalerer dem alle. Paa denne Maade faar man ganske vist i Reglen ikke nøjagtig den samme endelige Hævning som, hvis man regnede særskilt med hvert Indstud som en Forsikring for sig, men Afvigelserne ere saa ubetydelige, at de næppe ere Deltale værd. Naar man i § 5 har optaget en særlig Passus om disse Forhold, skyldes det den Omstændighed, at Paragraffens Tariffregler for enkelt Liv i øvrigt ere saa udtømmende, at deres Anvendelse intet Spillerum tilstøder for Beregningen.

Den foreslaaede Prisforhøjelse for Livrenter paa eet Liv medfører efter Sagens Natur ogsaa i Almindelighed en Prisforhøjelse for Livrenter paa to eller flere Liv. Da imidlertid Overlevelsesrentetariffen foreslaas opret-

holdt uforandret, og forskellige Livrenter paa to Liv — saaledes navnlig Livrente, der udbetales, indtil den længstlevende af to Personer dør — kunne sammenfattes af Livrente paa eet Liv og Overlevelsesrente, vil der ved Prisberegningen for saadanne Forsørgelser være at tage forskellige Henhyn, saa at Reglerne herfor ikke ville kunne sammenfattes i blot nogenlunde, overstuelige Forskrifter. Man foreslaar derfor, at det overlades Anstaltens Bestyrelse i det enkelte Tilfælde at fastsætte Prisen for Livrenter paa flere end eet Liv, uden at der herfor i Loven gives mere speciel Bestemmelse, end at Prisberegningen skal ske i Tilslutning til det øvrige Tariffmateriale. Der formenes saameget mindre at være Betænkelighed herved, som de paagældende Livrenter paa to Liv ikke udgøre nogen meget betydende Konto for Anstalten, og dennes Bestyrelse allerede efter den nu bestaaende Lov paa egen Haand bestemmer Prisen for Livrenter paa flere end to Liv.

Til § 6.

Den i 1870 paabudne Præmieforhøjelse for store Forsikringer har i Aarenes Løb vist sig at medføre mangehaande Uanskeligheder ved den praktiske Anvendelse, og da den desuden har været af meget ringe Pengelinteresse for Anstalten, foreslaas den ophevet. Forslaget vilde dog ikke kunne fremsættes, hvis Erfaringerne tydede paa, at Interessenterne med høje Forsikringssummer, tagne for sig, ere underlastede Dødeligheds-vilkaar, som ere ugunstigere for Anstalten